

LEKTION 1

Medvetandet

Tre Aspekter

Den medvetna själen inkarnerad

Evolutionens syfte

Vägens Regler

I varje försök att förstå Själens är det klokt att först beakta vad som skapar Själens. I ockult terminologi är de kända som Gudomens vilje- och intelligensaspekt. Den ortodoxa religionen definierar dem som Fadern och Den helige ande, medan den vetenskapligt sinnade känner igen dem som en Positiv och en Negativ pol. Samtliga är rätta, ändå misslyckas alla med att förmedla förståelsen. Det gudomligas syfte, kvalité och uttryck är långt bortom människans nuvarande möjlighet att förstå. Hon kan ännu inte omfatta en så stor sanning, likväl kommer hon allt eftersom hon utvecklas, att gradvis absorbera mer och mer av denna sanning tills hon själv blir sanningen.

Själens är en beteckning för medvetandet. Energins samspel mellan Den positiva och Den negativa polen skapar medveten medvetenhet. Den gudomliga viljan genomtränger, dvs befruktar, materiens intelligens och Själens eller Sonen föds.

Detta medvetande rymmer inom sig själv; Gudomlig vilja, som är utvecklingens motiverande impuls, Viljan att vara och att röra sig framåt; Intelligent aktivitet, som är dess formbyggande aspekt; och Gudomlig kärlek som är detta uttrycks egenskap eller kvalité.

Själens är i verkligheten *en* själ som uttrycker sig i otaliga former. För att vara mer exakt kan vi indela de former som vi ser i olika naturriken: mineralriket, växtriket, djurriket, människoriket och det andliga riket eller riket för de medvetna inkarnerade själarna.

Det sistnämnda är det inte så många som känner till, så därför vill jag ta tillfället i akt att tydliggöra det. När själen under en lång tidsperiod utvecklats ur de mänskliga strävandenas tre plan till en medveten medvetenhet om verkligheten, återföds den i en fysisk form. Den behåller sin förståelse av verkligheten, sin vetskap om Den enda källan, och sin förmåga att uttrycka sina tre inneboende kvalitéer: Gudomlig vilja, Gudomlig kärlek och Gudomlig intelligens. In i detta rike kommer mänsklighetens alla upplysta att träda in och så småningom kommer hela mänskligheten att nå denna strålande fullbordning. Då består mänskligheten av medvetna själar som inkarnerar och manifesterar formens fulländning.

På grund av differentieringen av formen, och den uppenbara skillnaden i själens utveckling i de olika formerna, är det svårt för den vanlige människan att omfatta idén om medvetandet som *ett* medvetande. Själens i alla former, oavsett de skenbara olikheterna, är *en* själ med *ett* syfte och *ett* mål. Den bygger många former, var och en skapad för syftet att utvecklas och att komma till uttryck. Varje form förmedlar alltså en typ av själsuttryck.

Differentieringen av själen kan förklaras på följande sätt. En individuell själ är en atom i den enda själens kropp, som har förvärvat en medveten medvetenhet om sig själv. Till att

börja med är den inte medveten om Det enda livet, men på grund av sina inneboende egenskaper sveps den in i inkarnation för att utveckla sin medvetenhet och för att bistå översjälens i dess utveckling. Hela denna tid är Det enda livet medveten om medvetenhetens nya födelse och hjälper den under den långa tidsperioden av växande tills dess den också blir medveten om Det enda Livet.

Utvecklingens syfte är, så långt som människan har kunnat förstå det, ett fullständigt ett-blivande med bevarad individualitet.

Jag skulle vilja ta tillfället i akt att förklara något för dem som på allvar studerar dessa lektioner när det gäller deras förståelse av undervisningen. Jag inser svårigheten som presenteras, särskilt för nybörjaren som söker förstå sanningen i de abstrakta begrepp som används. Han ställs inför en förvirrande mängd nya och meningslösa termer, nya och häpnadsväckande idéer, och med svar på orsaken till varför han finns till som han aldrig väntat sig att finna. Om han inte är mycket försiktig i detta skede riskerar han att bli så osäker på vad som är sanning så att han fördröjer sin egen utveckling onödigt länge.

För det första, undersök dina motiv mycket noga. För vad, och varför söker du? Vad tänker du göra med undervisningen när du väl förstått den? Har du det bästa för mänskligheten i dina tankar eller är det för dig själv, din egen förståelse eller ditt eget självförhärligande som du söker?

Kom ihåg, den medvetna själen är en del av Det enda livet. Dess önskan är utveckling för *Den i vilken det lever, rör sig och är till*. Varje handling som själen sysselsätter sig med har till syfte att tjäna mänskligheten.

Om någon människa söker kunskapen för att förhärliga det separata jaget är det bättre att dra sig ur och vänta med studierna tills dess hennes motiv är rena. Det kommer de att bli när hon genom smärtsamma erfarenheter lär sig, tomheten i illusionen hon har om sig själv, förändringens oundviklighet, otillfredsställelsen när ett länge sökt mål till sist nås och oförmågan att uppnå fullbordan. Alla dessa smärtsamma erfarenheter leder slutligen människan att söka fulländning i tjänandet. Hennes motiv har blivit rena, och hon är äntligen redo att börja sin långa klättring uppför Invigningens berg.

De många hinder som översällar invigningens väg utgörs av människans grundläggande natur. Hon måste se sig själv som hon är. Hon måste inom sig själv finna och övervinna de negativa egenskaper som hon förvärvat i illusionens värld och som avslöjas i Själens ljus. Det krävs stort mod att möta, se och övervinna det som utgör det separata jaget; det krävs mod för att skära bort den del av sig själv som skiljer oss från Själens och det modet föds ur rätt motiv.

Den studerande som inte tänker igenom vad det innebär, som inte är ärlig mot sig själv, utan fortsätter att vara motiverad av den lilla viljans själviska syften, kommer bara att dra till sig ett stort lidande. Grundtonen hos den uppriktige studerande är harmlöshet¹. Se till att du odlar denna egenskap om du vill undvika de gropar som så många faller i.

¹ Engelska ordet 'harmlessness' har ofta översatts till 'harmlöshet' på svenska vilket kommit att betyda 'menlös' och 'oförarglig'. Enligt *Ord för ord, svenska synonymer och uttryck* (P A Norstedts förlag, Stockholm, 1983) betyder ordet: *vrede, förtrytelse, förargelse, förtörnelse, ovilja, indignation, upprördhet, irritation, upphetsning, grämselse, förbittring, desperation, animositet, ursinne, raseri, missbelåtenhet och missnöje*. När vi upptäcker dessa känslor och tendenser i oss själva och gradvis ersätter dem med medkänsla och god vilja gentemot oss själva och andra kan vi undgå att skada (harma) oss själva och andra och gradvis bli 'fria från viljan att harma'. Ö.a.

Det finns vissa regler som om de följs, hjälper den studerande som är ärlig mot sig själv och som uppriktigt önskar lära för andras skull:

1. Ett flexibelt medvetande – mer allmänt känt som ett öppet sinne, en attityd av största betydelse för aspiranten. Det är omöjligt att veta allt som finns att veta om något som helst område. All sanning är relativ för människan och hennes nuvarande medvetandetillstånd. Närhelst hon tror att hon kommit fram till en fullständig och exakt kunskap har hennes tänkande kristalliserats och det finns inget mer att göra för henne. Föreställ er att ett stort kunskapsområde, som människan inte ens har rört vid, ligger bakom allt som anses vara verkligt.
2. Acceptera bara det som framkallar ett gensvar från djupet av ditt väsen. Försök inte acceptera något som du inte erfar som en sanning; acceptera inte heller ett uttalande bara för att det kommer från en s.k. auktoritet. Var inte blind i din acceptans utan acceptera bara det som du kan se inför ditt inre öga och känna i ditt hjärta som sanning.
3. Se inte det du inte kan acceptera som osanning. Kom ihåg, att för den andre, kan det vara den största sanningen. Tillåt helt enkelt det du inte förstår eller kan acceptera att passera. Gör ingen stor sak av det; vänta, och senare kommer du kanske se det i ljuset av din egen själ och veta dess plats i tingens ordning.
4. Överföringen av abstrakta föreställningar och idéer – är svårt i början och oerhört viktigt. Kom ihåg att ett ord eller en mening av många ord inte är det samma som den abstrakta föreställning eller idé som de försöker förmedla. Det är en dörr genom vilken aspiranten kan passera till större förståelse. Ordet försöker förmedla verkligheten, men är inte själva verkligheten. En abstrakt föreställning kan inte rymmas i ett ord eller ens i en mening med många ord. Medvetandet behöver fritt kunna passera genom dörren in till full förståelse av meningen; låt inte de beskrivande orden låsa dig inne. Försök uppleva innebörden, försök att uppfatta dess djup och försök i någon mån förstå dem. Då kommer intuitionen gradvis att väckas och ni kommer att bli mottagliga för överföringen av abstrakta föreställningar och idéer. Detta kommer så småningom att ersätta behovet av ord.